

عنوان مقاله:

هوش مصنوعی و یادگیری ماشین به عنوان ابزارهای تجاری: چارچوبی برای تشخیص پتانسیل تخریب ارزش

محل انتشار:

یازدهمین کنگره ملی سراسری فناوریهای نوین در حوزه توسعه پایدار ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

امیرحسین میرزائزاد - دانشجوی کاردانی نرم افزار دانشکده شهید شمس پور

علی کویایی - مدرس دانشکده شهید شمس پور

نیلوفر همتی - دانشجوی کاردانی نرم افزار دانشکده دکتر شریعتی

تینا آبسوران

خلاصه مقاله:

چکیده هوش مصنوعی (AI) و یادگیری ماشینی (ML) ممکن است باعث صرفه جویی در هزینه و بهبود کارایی فرآیندهای تجاری شود، اما این فناوری ها همچنین می توانند ارزش کسب و کار را از بین ببرند، که گاهی اوقات عواقب شدیدی را به همراه دارد. ناتوانی در شناسایی و مدیریت آن ریسک میتواند برخی از مدیران را به تاخیر در پذیرش این فناوری ها سوق دهد و در نتیجه آنها را از تحقیقات پتانسیل خود باز دارد. این مقاله چارچوب جدیدی را پیشنهاد می کند که از طریق آن می توان اجزای یک راه حل هوش مصنوعی را ترسیم کرد و پتانسیل تخریب ارزش هوش مصنوعی و ML را برای مشاغل شناسایی و مدیریت کرد. ما نشان می دهیم که چگونه ویژگیهای تعیین کننده AI و ML می توانند یکپارچگی و روی دی ها، فرآیندها و نتایج سیستم AI را تهدید کنند. سپس از مفاهیم محتوای ارزش آفرینی و فرآیند ارزش آفرینی استفاده می کنیم تا نشان دهیم چگونه این خطرات ممکن است مانع ایجاد ارزش شوند یا حتی منجر به تخریب ارزش شوند. در نهایت، ما کاربرد چارچوب خود را با مثالی از استقرار یک ربات گفتگوی مبتنی بر هوش مصنوعی در خدمات مشتری نشان می دهیم و در مورد چگونگی رفع مش کلات پیش آمده بحث می کنیم.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی، فراگیری ماشین، ارزش آفرینی، تخریب ارزش، تصمیم گیری، پذیرش فناوری، ارزش سازمانی، چت بات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1469935>

